قُلْ: اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلاَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». بگو: «یا الله، مرا با حلال خود از آنچه حرام کرده ای، کفایت بفرما، و به فضل خویش مرا از غیر خود بی نیاز بگردان

از علی رضی الله عنه روایت است: برده ای - که با توافق صاحبش در پیِ تأمین پولِ آزادی اش بود - نزدش آمد و گفت: من از تأمین پول آزادی ام ناتوانم؛ کمکم کن، علی رضی الله عنه گفت: آیا کلماتی به تو آموزش دهم که رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را به من آموختاند؟ و اگر به اندازه ی یک کوه قرض داشته باشی - با گفتن این کلمات - الله متعال موجبات پرداخت قرضت را فراهم می سازد، گفت: «قُلْ: اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلاَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». بگو: «یا الله، مرا با حلال خود از آنچه حرام کرده ای، کفایت بفرما، و به فضل خویش مرا از غیر خود بی نیاز بگردان».

[حسن] [ترمذی روایت کرده]

برده ای نزد امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب رضی الله عنه آمد که با آقایش قرار داد بسته که آزادی اش را در برابر مبلغی به صورت قسطی از وی بخرد، ولی پول آزادی خود را ندارد، و گفت: من از پرداخت بدهی ام ناتوانم، پس در پرداخت آن با مال، آموزش و راهنمایی مرا کمک کنید، امیر المؤمنین برایش فرمود: آیا کلمات به تو آموزش دهم که رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را به من آموخت، و اگر به اندازه ی کوهی که نامش متعلق به قبیله طیئ است، قرض داشته باشی، الله متعال آن را از سوی تو به مستحق آن می پردازد، و تو را از ذلت آن نجات می دهد، فرمود: بگو: (الهی مرا کفایت کن) و مرا دور کن (با حلال خود) با آن بی نیازم کن (از) افتادن در (حرام ات)، (و غنیم ساز) و کفایتم کن (به فضل خودت) و مهربانی خودت (از غیر تو) از خلقت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/5884